

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205342
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120205342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v spore žalobkyne F. Č., Z.. XX.X.XXXX, B. J. XXX/XX, XXX XX X. Z. V., zastúpená advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanej Poštová banka a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpená Advokátska kancelária - RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 478 € s príslušenstvom a o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky takto:

rozhodol:

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 478 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 478 € od 28.5.2020 do zaplataenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere Dobrá pôžička č. 1439994043 zo dňa 16.9.2014 v časti 3 Záverečné ustanovenia - bod 3.16., v znení „Dlžník/spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobkyňa má voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % .

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Prešov 11.5.2020 domáhala, aby súd určil, že žalovaná je povinná vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 478 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo 478 € od 2. dňa po dni doručenia žaloby žalovanej do zaplataenia sumy 478 €, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj toho, aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dobrá pôžička, č. 1439994043 zo dňa 16.9.2014 v časti 3. Záverečné ustanovenia - bod 3.16., v znení: „Dlžník/spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobkyňa tiež navrhla súdu, aby určil, že žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že so žalovanou uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu. Ide o Zmluvu o úvere Dobrá pôžička, č. XXXXXXXXXXX, zo dňa 16.9.2014 (ďalej len „zmluva“). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 2000 €, ktorý žalobkyňa sa zaviazala žalovanej zaplatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 42 €

s konečnou splatnosťou úveru 25.9.2022. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 19,90 %, RPMN vo výške 21,82 % a priemerná RPMN vo výške 16,81%. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú žalobkyňa uzatvorila ako spotrebiteľka so žalovanou, dodávateľkou finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, konkrétne podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: druh spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úverov, adresu predávajúceho na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch), výšku počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva o úvere Dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.9.2014 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), c), f), k). Žalobkyňa bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jej platbami, to je 2478 € a výškou úveru 2000 € teda 478 €. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.9.2014 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v časti 3 záverečné ustanovenia bod 3.16. v znení „dlžník/spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru.“ Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možno započítať platby žalobkyne na iný účel akým je splnenie istiny tohto úveru a to bez ohľadu na jej vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi ňou a žalovanou, pokiaľ ide o započítanie jej platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tom smere nepredvídateľne a započítanie jej platieb sa tak stáva pre ňu netransparentné. Žalobkyňa predložila súdu ako dôkaz Zmluvu o úvere Dobrá pôžička č. 1XXXXXXXXXX uzatvorenú medzi žalovanou a žalobkyňou dňa 16.9.2014, výpis z účtu č. XXXXXX-XX XXXXXXXXXXX na meno žalobkyne za obdobie od 16.9.2014 do 31.12.2018 ako aj potvrdenia o vklade v hotovosti na účet zo dňa 21.1.2019, 19.2.2019, 19.3.2019, 21.5.2019, 19.6.2019, 19.7.2019, 19.11 2019 a 21.1.2020 vždy po 42 €.

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním doručeným súdu 11.6.2020, v zmysle ktorého žalovaná má za to, že všetky skutkové tvrdenia žalobcu sú nepodstatné a v celej miere nepravdivé, preto žalovaná skutkové tvrdenia protistrany v celom rozsahu v zmysle § 151 Csp popiera a uvádza vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Žalovaná má za to, že v zmluve o úvere bola uvedená správna výška RPMN, správna výška priemernej RPMN, správna výška celkovej čiastky spojenej s úverom ako aj všetky predpoklady potrebné pre výpočet RPMN. Žalovaná uviedla, že zmluva o úvere obsahuje uvedenie výšky úveru 2000 € článok bod 2.2 zmluvy o úvere, druh spotrebiteľského úveru: zmluva o úvere - dobrá pôžička, ako to vyplýva nielen zo záhlavia zmluvy, ale aj z celej zmluvy a jej príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, výšky splátky 42 €/mesiac čl. 2 bod 2.2 zmluvy o úvere, celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť 4030,36 €, čl. 2 bod 2.2 zmluvy o úvere, intervalu splátok k 25. dňu mesiaci, teda v mesačný interval, čl. 2 bod 2.2 zmluvy o úvere, počtu splátok: 96, čl. 2 bod 2.2 zmluvy o úvere, výšky úrokovej sadzby 19,90 % ročne, čl. 2 bod 2.2 zmluvy o úvere. K deklarovanej absencii náležitostí uvedených v ustanovení § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. žalovaná poukazuje na čl. 3.6 zmluvy o úvere Dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.9.2014 podľa, ktorého „právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov, oznámením o úrokových sadzbách, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere a právnym poriadkom Slovenskej republiky.“ Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj všeobecné obchodné podmienky žalovaného účinne v čase uzatvorenia zmluvy, pričom žalovaná poukazuje na čl. 2 definícia pojmov v zmysle ktorého: „podanie - akákoľvek reklamácia, sťažnosť alebo žiadosť klienta, ktorú banka posudzuje podľa obsahu a postupuje v zmysle reklamačného poriadku platného v deň doručenia podania“. Ďalej žalovaná poukazuje na čl. 4.1 všeobecných obchodných podmienok - ako zastihnúť banku, z ktorého je zrejmé, kde môže žalobca podať podnet- reklamáciu, a síce: 4.1.1 klient môže kontaktovať banku: a) písomne na adresu sídla banky; b) elektronicky a emailom na adresu: info@pabk.sk alebo zaslaním elektronického kontaktného formulára z internetovej stránky, c) telefonicky na telefónnom čísle infolinky uvedenom na internetovej stránky počas pracovnej doby uverejnenej na internetovej stránke, d) osobne v obchodných miestach banky. Ak nieje dohodnuté inak obchodné miesta sú miestom plnenia záväzkov vyplývajúcich z uzatvorených obchodov. Klient je povinný rešpektovať otváraciu dobu obchodných miest, e) službou elektronického bankovníctva najmä za účelom podávania pokynov, získanie informácií. Prezentované tvrdenia žalobcu, respektíve jeho právneho zástupcu sú preto v rovine chcených domnienok a nezakladajú sa na pravde, čo žalovaná v súlade z vyššie uvedeným dôsledne vyvrátila. Všeobecné obchodné podmienky boli a sú nevyhnutnou súčasťou zmluvy a túto žalobkyňa prevzala, a tieto skutočnosti ani v podanej žalobe nerozporuje.

Je preukázané, že nie je pravdou, žeby žalobkyňa nemala vedomosť o adrese, na ktorej mohla uplatniť prípadnú reklamáciu, nakoľko mal aj niekoľko možností kde môže prípadnú reklamáciu, žiadosť, prípadne podnet zaslať. Žalovaná poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalobkyňa vedela na akej adrese ma kontaktovať a žiadať žalovanú o zaslanie výpisu z úverového účtu v zmluve, ako to žiadala listom zo dňa 18.2.2020 ako aj žiadosťou zo dňa 4.3.2020. Ak teda žalobkyňa tvrdí, že nevie z uzavretej zmluvy, kam má podať potenciálnu reklamáciu, pri žiadosti o zaslanie výpisu z úverového účtu túto informáciu zázračne vedela. Z uvedeného dôvodu je vylúčené použitie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a zmluva o úvere nie je považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko žalovaná dodržala všetky obligatórne stanovené obsahové náležitosti zmluvy o úvere. K predloženým tvrdeniam žalobkyne týkajúcich sa absencie uvedenia doby trvania zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f)) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere žalovaná uvádza, že každý priemerný spotrebiteľ je vymedzený dnes dobre známou formulou „ Gut Springenheide“. Súdny dvor v ES „zadefinoval“ priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej zmienky spotrebiteľov. Žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ poznala, že doba splácania úveru bola dohodnutá na 96 mesačných splátok s rovnakým dátumom splatnosti. Počet splátok a doba trvania zmluvy o úvere je v danom skutkovom prípade totožným údajom, čo si žalobkyňa ako priemerne uvedomelý spotrebiteľ musela uvedomiť a vyhodnotiť. Názor žalovanej potvrdzuje aj aktuálna súdna prax, pričom žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 41Co/10/2018. Úlohou práva a súdneho konania je súčasne edukatívne pôsobiť na strany sporu. Spotrebiteľov je tak potrebné vychovávať k zodpovednému uzatváraniu zmluvných záväzkov, naučiť sa v týchto záväzkov orientovať a vedieť posúdiť následky svojich vlastných právnych úkonov. Formalistický výklad, ktorý spotrebiteľovi umožňuje vyhnúť sa úhrade úrokov len z dôvodu aký uvádza žalobkyňa, lebo spotrebiteľ predsa sám si nemusí vedieť vypočítať z počtu splátok 96 a termínu konečnej splatnosti na akú dobu uzatvára zmluvu o úvere, nepredstavuje podľa názoru žalovaného edukatívne pôsobenie smerujúce k zvýšeniu zodpovednosti a ostražitosti spotrebiteľa. Žalobca pri tom musel vedieť vyhodnotiť dobu trvania zmluvy o úvere, nakoľko presne vedel, kedy má uhradiť prvú splátku úveru kedy druhú. Dokonca by neobstálo ani tvrdenie, že žalobkyňa by si musela prepočítať dobu trvania zmluvy, keď je zrejmé, že ako priemerný spotrebiteľ dokáže určiť, aká dlhá doba je 96 mesiacov. Žalovaná má za to, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a), c), f) k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a tvrdenia žalobcu sú v celej miere nepravdivé a tieto žalovaná v plnej miere vyvrátila.

3. Žalovaná sa vyjadrila aj k poradiu započítania platieb. Žalobkyňa sa domáha určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá má stanovovať podľa nej neplatné poradie započítania platieb. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že sama žalobkyňa súhlasila s predmetným ustanovením, pričom mala možnosť na výber a s uvedeným ustanovením zmluvy nemusela súhlasiť. Spôsob započítania platieb na poplatky, úroky a istinu vychádza z obchodnoprávneho charakteru zmluvy o úvere. Žalovaná má za to, že nemožno hovoriť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nakoľko pri splnení všetkých zmluvných podmienok spotrebiteľa nijak neznevýhodňuje. Už pri uzatváraní zmluvy o úvere totiž tento presne vie, aká bude celková výška nákladov (poplatky, úroky a podobne), ak sa bude pridrižovať ustanovení zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútnym obchodnom a z toho vyplýva aj aplikácia ustanovení Obchodného zákonníka na jej znenie. Započítanie platieb neupravuje zákon o spotrebiteľských úveroch, preto o aplikácii ustanovení Obchodného práva žalovaná nemá pochybnosti. Napríklad Krajský súd v Prešove sp. zn. 20Co/181/2015 zo dňa 26.07.2016, Krajský súd v Prešove sp. zn. 6Co/213/215, Okresný súd Piešťany 12C/364/2012. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter nie je spornou otázka, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Žalovaná postupovala v súlade so zákonom, keď započítala úhradu najskôr na úroky a až následne na istinu. Podľa ustanovenia § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka pri plnení peňažného záväzku sa započítava platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. Žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.5.2014 sp. zn. 2Cob/326/2012. Vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka ide o všeobecné, zmluvne modifikovateľné pravidlo započítavania určitého plnenia na záväzok dlžníka. Dlžník teda môže určiť či sa ním poskytnuté plnenie započítava na istinu alebo úroky. Ak tak neurobí, poskytnuté plnenie sa započítava najskôr na úroky a až potom na istinu. Žalobkyňa pritom v žiadnej zo svojich platieb neurčila, že sa má započítavať výlučne na istinu. V nadväznosti na vyššie uvedené má žalovaná za to, že v danom prípade nie je možné považovať zmluvnú podmienku za neprijateľnú, nakoľko táto spotrebiteľa nijak neobmedzuje, dodávateľa nezvýhodňuje, pričom uvedené je potrebné posudzovať s osobitným akcentom na výslovný prejav vôle žalobkyne, keď táto sama dobrovoľne vyznačila, že súhlasí s týmto ustanovením. Odhliadnuc od vyššie uvedeného

žalovaná zdôrazňuje, že žalobkyňa uvedenú podmienku, s ktorou sama súhlasila po celý čas platnosti a účinnosti predmetnej zmluvy vôbec nerozporovala.

4. Žalovaná sa vyjadrila aj k nemožnosti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky a to tak, že zo samotnej podstaty podnikania žalovanej vyplýva to, že chcela poskytnúť peniaze s tým, aby sa jej tieto peniaze vrátili aj so ziskom, ktorý zisk predstavoval najmä úrok za poskytnutý úver. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná sa nemohla chcieť bezdôvodne obohatiť, pretože dôvodom jej podnikateľskej činnosti bolo poskytovanie úverov a zo samotnej definície § 497 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluvou o úvere veriteľ na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a tento sa ich zaväzuje vrátiť a zaplatiť úroky. Preto nebolo úmyslom žalovanej ako poskytovateľa úveru sa bezdôvodne obohatiť, ale poskytnúť finančné prostriedky za úroky, teda za účelom dosiahnutia zisku. K uzavretiu predmetnej zmluvy pritom došlo v roku 2014, pričom až vývojom spotrebiteľského práva došlo ku kontrole spotrebiteľských vzťahov a ich vyhodnocovaní v súdnych konaniach. Teda, ak by i neskôr bolo predmetné ustanovenie zmluvy o úvere vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ide o skutočnosť, ktorá nebola zrejماً v čase uzatvorenia zmluvy. Ak teda žalobca poukazuje na rozhodnutia súdov, a síce konania vedených Krajským súdom v Prešove pod spisovou značkou 2Co/60/2019, respektíve 19Co/25/2019, vzhľadom na spisovú značku konania je vylúčené, aby mohol mať žalovaný už v roku 2015 vedomosť o tom, že prijíma plnenie na základe zmluvného dojednaní, ktoré by súdy neskôr mohli posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaná vzhľadom na vyššie uvedené navrhla, aby súd v celom rozsahu zamietol žalobu a žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaná predložila súdu Všeobecné obchodné podmienky Poštovej banky a.s. účinné od 28.6.2014, Zmluvu o úvere Dobrá pôžička č. zmluvy XXXXXXXXXXXX uzatvorenú medzi žalovanou a žalobkyňou dňa 16.9.2014, list označený ako Žiadosť od žalobkyne adresovaný žalovanej doručený žalovanej 12.3.2020, list zo dňa 4.3.2020, ako aj list žalobkyne adresovaný žalovanej označený ako Žiadosť zo dňa 18.2.2020 doručený žalovanej 24.2.2020.

5. Súd vyzval žalobkyňu listom z 9.7.2020- uznesenie č. konania 15Csp/2/2020-50 z 9.7.2020, aby sa písomne vyjadrila k vyjadreniu žalovaného doručeného súdu 11.6.2020 uviedla ďalšie skutočnosti a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobkyňa sa na predmetné uznesenie nijako nevyjadrila.

6. Súd listom z 18.9.2020 požiadal- vyzval žalovanú na preukázanie, že došlo zo strany veriteľa k posúdeniu schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov vrátane predloženia všetkých posudzovaných listín a výpisov z príslušných registrov v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Na uvedenú výzvu žalovaná reagovala podaním doručeným súdu dňa 28.9.2020 v zmysle ktorého je toho názoru, že pri skúmaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver postupoval s odbornou starostlivosťou, a teda v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná pre úplnosť tohto podania znova uvádza, že pred uzatvorením zmluvy posúdila schopnosti žalobkyne splácať poskytnuté peňažné prostriedky nasledovne: deklarovany druh a výšku dôchodku žiadateľky banka overila z extérneho nezávislou zdroja a akceptovala dôchodok vo výške 156 €, v rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klientky (výdavky) zo spoločného úverového registra informácii, podľa dát z EOS KSI nemala žiadateľka v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy, žiadateľka si uvádzala rodinný stav slobodná a žiadne vyživovanie detí. Finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 2000 € na 8 rokov s mesačnou splátkou 42 €. Dôkaz: Report SRBI, rozhodnutie sociálnej poisťovne, Report EOS KSI. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaná trvá na tom, aby súd žalobu zamietol. Žalovaná predložila súdu listinu s názvom dáta dopytu na meno žalobkyne vytvorený dňa 16.9.2014 v zmysle ktorého je žalobkyňa poberateľkou starobného dôchodku vo výške 148 € a nemá evidované záznamy v EOS KSI. Zároveň neboli evidované ďalšie záväzky žalobkyne ako žiadateľky o úver.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie v nasledujúcom rozsahu: Zmluva o úvere Dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalovanou a žalobkyňou dňa 16.9.2014 na č. I. 4, Výpis z účtu č. 015800 - 0080338924 na meno žalobkyne za obdobie od 16.9.2013 do 31.12.2018 na č. I. 5-7, Potvrdením o vklade hotovosti na účet č. 015800 - 0080338924 zo dňa 21.1.2019, 19.2.2019, 19.3.2019, 21.5.2019, 19.6.2019, 19.7.2019, 19.11.2019 a 21.1.2020, Všeobecné obchodné podmienky žalovanej účinné od 28.6.2014 na č. I. 34- 40, List označený ako žiadosť žalobkyne adresovanej žalovanej zo dňa 4.3.2020 s kópiou poštovej obálky na č. I. 42-43, List žalobkyne adresovaný žalovanej označený ako žiadosť zo dňa 18.2.2020 spolu s poštovou obálkou na č. I. 44-45, Listina označená ako dávkový dopytu na meno žalobkyne zo dňa 16.9.2014 na č. I. 62-64.

8. Na základe vykonaného dokazovania bolo zistené, že žalobkyňa uzatvorila ako dlžníčka so žalovanou ako veriteľom zmluvu o úvere č. 1439994043 zo dňa 16.9.2014 v ktorej sú uvedené osobné údaje veriteľa a dlžníka ako aj základné parametre úveru a to výška schváleného úveru 2000 €, počet mesačných splátok 96, dátum konečnej splatnosti úveru 25.9.2020, výška mesačnej úhrady 42 €/mesačne z toho výška mesačnej anuitnej splátky (úroky+istina úveru) 42 € mesačne, náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 0 €/mesačne úroková sadzba 19,90 % ročne. RPMN banky 21,82 % ročne, priemerná RPMN na trhu v percentách 16,81 % ročne, celková čiastka úveru 4030,36 €, bez poistenia, dátum prvej platby do 25.10.2014 na ešte nezriadený účet v banke, splácanie úveru v hotovosti vždy k 25. dňu v mesiaci. V bode 3.16 zmluvy je uvedená podmienka: „dlžník/spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí a) poplatky podľa zmluvy o úvere, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z úveru, d) splátka istiny úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok banky voči dlžníkovi/spoludlžníkovi sa platby dlžníka/spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné. Pod uvedenou zmluvnou podmienkou sú okienka áno a nia, pričom zaškrtnuté je áno. Priložená je doložka žalobkyne s obsahom súhlasí.

9. Z výpisu z účtu č. XXXXXX - XXXXXXXXXXXX za obdobie od 16.9.2014 do 31.12.2018 na meno žalobkyne vyplýva, že žalobkyňa uhradila žalovanej spolu 51 splátok vo výške 42 €.

10. Z potvrdení o vklade v hotovosti na účet č. XXXXXX - XXXXXXXXXXXX z 21.1.2019, 19.2.2019, 19.3.2019, 21.5.2019, 19.6.2019, 19.7.2019, 19.11.2019, 21.1.2020 vyplýva, že žalobkyňa uhradila žalovanej spolu 8 splátok vo výške 42 €. Spolu teda žalobkyňa uhradila žalovanej 2478 € ako súčet uvedených splátok.

11. Zo Všeobecných obchodných podmienok Poštovej banky a.s. účinných od 28.6.2014 vyplýva z čl. 2 definícia pojmov, že pod pojmom podanie sa rozumie akákoľvek reklamácia, sťažnosť alebo žiadosť klienta, ktorú banka posudzuje podľa obsahu a postupuje v zmysle reklamačného poriadku platného v deň doručenia podania. Z čl. 4 všeobecných obchodných podmienok vyplývajú spôsoby ako zastihnúť banku, teda, že klient môže kontaktovať banku písomne na adresu sídla banky, elektronicky emailom na adresu info@pabk.sk, alebo zaslaním elektronického kontaktného formulára z internetovej stránky, telefonicky na telefónnom čísle infolinky uvedenom na internetovej stránke počas pracovnej doby uverejnenia na internetovej stránke, osobne v obchodných miestach banky. Ak nie je dohodnuté inak obchodné miesto s miestom plnenia záväzkov vyplývajúcich z uzatvorených obchodov. Klient je povinný rešpektovať otváraciu dobu obchodných miest, službou elektronického bankovníctva najmä za účelom podávania pokynov, získania informácií.

12. Z listu žalobkyne adresovaného žalovanej označeného ako žiadosť zo dňa 4.3.2020 vyplýva, že týmto listom žalobkyňa žiadala žalovanú o zaslanie výpisu z úverového účtu k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrela dňa 16.9.2014. Žiadala zaslať za obdobie od uzavretia zmluvy 9/2014 v 12/2018. Žalovanej bol list doručený 12.3.2020. Listom žalobkyne adresovanej žalovanej označeným ako žiadosť zo dňa 18.2.2020, ktorý bol žalovanej doručený 24.2.2020 žalobkyňa žiadala o zaslanie výpisu z úverového účtu k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrela dňa 16.9.2014.

13. Z listiny označenej ako dáta dopytu zo dňa 16.9.2014 na meno žalobkyne vyplýva, že banka teda žalovaná si v čase uzatvorenia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy zisťovala, že žalobkyňa je poberateľom starobného dôchodku vo výške 148 €, jej osobné údaje ako aj to, že nemá ďalšie záväzky v spoločnosti EOS KSI .

14. V zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. V zmysle § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka pri plnení peňažného záväzku sa započíta plnenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

16. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka ods. 1 kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí musí ho vydať.

17. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne včas nesplní je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej veriteľom má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Podľa § 517 ods. 2, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "je neprijateľná podmienka "). To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné na podmienky individuálne dojednané. (2) za individuálne

dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úroku z omeškania je o 5 % vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Podľa § 25 f zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene v znení zákonov (1) ustanoveniami tohto zákona sa od 1. apríla 2015 spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2015, vznik týchto vzťahov ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. aprílom 2015 sa však posudzujú podľa predpisov účinných pred 1. aprílom 2015, ak v ods. 2-6 nie je uvedené inak.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a u iných úveroch a v pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene v znení zákonov účinného do 31.3.2015. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti po a) druh spotrebiteľského úveru, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom z rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného do 31.3.2015 (1) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bez úročný a bez poplatkov ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písmeno a) až k), r) až y). (2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmach, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úveru.

23. Podľa § 7 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného do 31.3.2015 (1) veriteľ je pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 298 Csp (1) súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tej zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentov súvisiacich spotrebiteľskou zmluvou.

25. Na základe vyššie uvedeného súd preskúmal zmluvu o úvere uzatvorenú medzi žalovanou a žalobkyňou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.9.2014 pričom z jej obsahu zistil, že táto zmluva obsahuje označenie druhu spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v záhlaví tejto zmluvy je zreteľne uvedené, že ide o zmluvu o úvere Dobrá pôžička, preto v tomto smere nepovažoval námietku žalobkyne za relevantnú. Súd však zistil, že zmluva o úvere neobsahuje adresu predávajúceho na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úverov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy. Za splnenie tejto povinnosti nemožno považovať uvedenie adresy sídla žalovanej v záhlaví zmluvy v rámci jej ďalších identifikačných údajov. Tieto údaje vyplývajúce z výpisu z Obchodného registra len umožňujú identifikovať žalovanú nezameniteľným spôsobom ako poskytovateľa úveru žalobkyňi. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nevyplýva, aby adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, mala byť totožná so sídlom tohto subjektu. Navyše v prípade bánk pôsobiacich tak ako žalovaná na území celého Slovenska prostredníctvom pobočiek nie je vylúčené, aby reklamácia alebo sťažnosť nemohla byť vybavená prostredníctvom niektorej z nich, v mieste čo najbližšom bydlisku spotrebiteľa. S neuvedením tejto náležitosti zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) spája sankciu v podobe bezúročnosti, bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. V súvislosti

s touto chýbajúcou náležitosťou je bez právneho významu tvrdenie, podľa ktorého spôsob uplatnenia reklamácie bol upravený vo Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Aj keď súdny dvor Európskej únie vo svojom rozsudku zo dňa 9.11.2016 vo veci C - 42/15 zdôraznil, že článok 10 ods. 1 a ods. 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úver nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne, alebo na inom trvalom nosiči, uvedené na posúdenie poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov nemá vplyv. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 priamo uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti vymenované v tomto ustanovení. Požiadavka zákona na uvádzanie týchto náležitostí priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere jednoznačná, a preto nepostačuje tieto náležitosti uvádzať v iných dokumentoch so zmluvou súvisiacich, napríklad ako sú Obchodné podmienky. (Rozsudok Krajského súdu Prešov 7Co/15/2018 z 25.4.2018).

26. Súd má za to, že zmluva o úvere, ktorá je predmetom posúdenia obsahuje vyjadrenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to aplikujúc euro komfortný výklad, že z počtu splátok úveru 96 mesiacov vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ, ktorým bezpochyby je aj samotná žalobkyňa, vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Zároveň má súd za to, že zmluva obsahuje výšku - 42 € mesačne, počet - 96 a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov - vždy k 25. dňu v mesiaci podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Aj keď žalovaná vo svojom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené 28.9.2020 tvrdí, že deklarovaný druh a výšku dôchodku žiadateľky banka overila z externého nezávislého zdroja, akceptovala dôchodok vo výške 156 € a mala k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klientky zo spoločného úverového registra informácií a žiadateľka si uvádzala rodinný stav slobodná a žiadne vyživované deti ako aj to, že v písomnom podaní deklaruje, že predkladá súdu dôkaz, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, napriek uvedenému však súdu uvedené listiny, ktoré by preukazovali tieto skutočnosti predložené zo strany žalovanej, napriek výslovnej výzve súdu, predložené neboli. Zároveň z listiny označenej ako Dáta dopytu zo dňa 16.9.2014 vyplýva len to, že banka zistila, že žalobkyňa je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 148 € ako aj to, že v spoločnosti EOS KSI nemá evidované žiadne spisy. Súd má teda za to, že žalobkyni bol poskytnutý úver bez toho, aby bol riadne overený jej príjem, bez toho, aby boli akýmkoľvek spôsobom získané údaje o jej výdavkoch a rodinnom stave, ako aj bez prihladenia na údaje z príslušných databáz, alebo registrov na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. S poukazom na § 11 ods. 2 Zákona 129/2010 o spotrebiteľských úverov je takéto konanie považované za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 a teda s takýmto konaním veriteľa zákon spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

28. Prihliadnuc teda na záver, že zmluva o úvere, ktorá je predmetom posúdenia neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úverov v znení platnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy ako aj s poukazom na to, že veriteľ hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné zmluvu o úvere uzatvorenú medzi žalovanou a žalobkyňou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.9.2014 považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd zaviazal žalovanú aby žalobkyni vydala bezdôvodné obohatenie, ktoré predstavuje rozdiel medzi splátkami zaplatenými žalobkyňou žalovanej, teda spolu vo výške 2478 € a celkovou výškou úveru 2000 €, teda vo výške 478 €.

30. Súd doručil žalobu s uplatneným nárokom žalovanej dňa 27.5.2020 kedy sa takto žalovaná dostala najneskôr do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia, preto súd zaviazal žalovanú na úhradu úrokov z omeškania počnúc od 28.5.2020 a to vo výške 5 % ročne s a zo sumy 478 € do zaplataenia.

31. Súd vyhlásil v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení zmluvnú podmienku uvedenú vo výroku II. tohto rozsudku za neprijateľnú, pretože dlžník, respektíve spoludlžník - žalobkyňa nemala nijakú možnosť túto zmluvnú podmienku ovplyvniť, pričom je faktom, že ide o ľubovoľnú dodávateľa, na aký účel si započíta platbu, čo spôsobuje výraznú nerovnováhu v spotrebiteľskom vzťahu a úplnú nadvládu dodávateľa nad spotrebiteľom. Ak by aj si aj dlžník -spotrebiteľ chcel platbou veriteľovi - dodávateľovi ponížiť istinu, dodávateľ má v zmysle vyššie uvedenej zmluvnej podmienky vykonať zápočet tejto platby na ľubovoľnú časť pohľadávky, respektíve v dodávateľom stanovenom poradí na poplatky podľa sadzovníka, úrok z omeškania, úrok z úveru až nakoniec na splátku istiny úveru.

32. Súd sa zaoberal tiež naliehavým právnym záujmom na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. Vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľky na určení neprijateľnej

zmluvnej podmienky, a to bez toho, aby žalovaná musela tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo zo zákonných ustanovení najmä z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 zbierky zákona o ochrane spotrebiteľa. Napokon naliehavý právny záujem na určení a vyhlásení neprijateľnosti zmluvnej podmienky vypláva aj priamo zo zákona, pričom súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/79/2017 zo dňa 26.3.2018.

33. Podľa § 251 Csp trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

34. Podľa § 255 ods. 1 Csp, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Keďže žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 100 %, súd priznal žalobkyni právo na náhradu trov voči žalovanej v rozsahu 100 %. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výroku.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.